

56. S. Basiliius 4o. Martyrum constantiam extollit qui
 Licinii Imperatoris auro ad Armenia urbem Sebaston sub
 nuro Jove, aura perfrigida, saviente hieme nivoi pernoc-
 tare jussi sunt, ita frigore necandi. vox una omnium
 erat: certemus bonum certamen quod capimus, constan-
 ter usque in finem perseveremus; sed heu ecce unus e
 beato illo numero vita nimium amans & tormentis im-
 par in proximas thermas transiit, & justo Dei iudicio
 repentinas frigoris & caloris vices non tolerans, miser
 paulo post expiravit: constantiam amisit, & æternum
 perit; breves horruit dolores frigoris, in ardores sem-
 piternos incidit, sociis ad extremum usque halitum
 constantissimis. Simile quid refert Histor: japon: ~

57. Sancius Rex (ut refert S. Ma-
 riana L. 13. Hist: Hisp:) cūdam Lusitano commisit
 Genimbricam propugnandam ac defendendam contra
 invasiones Alfonsi fratris sui, & sane adeo constanter
 propugnavit, ut, etiam ad extrema redactus noluerit se tra-
 dere, nec credere dicentibus mortuum Sanctum, pro quo
 certabat, donec suis ipse oculis eum Toleti sepulchrum
 vidit, tunc que solum Alphonso ejus legitimo succes-
 sori urbem tradidit: Magna adhuc in humanis cons-
 tantia! ~

XXVI Patientia

58. Carolum quintum, (ut habet Drexelius) Auguste

296. memoria imperatorem, dum maximos podagre dolores
sentiret, Princeps imperii visit, ea que verborum lenimen-
ta his doloribus facere videbantur adhibuit, illud sim-
piter urgens: queso, inquit, cur Majestas Tua nullis
pharmacis cum medicos habeat prestantissimos? Respon-
dit imperator: in hoc tali morbo optima medicina Patiens
est: hæc lingua, hæc manus, hæc cogitationes, hæc
num in officio continet.

59. S. Gregorius Magnus in huius
dum locutus est imperatori Mauritio, a quo vehementer
vexatus erat: Quia Omnipotenti Deo incessanter
delinquo, apud tremendum examen illius aliquod
medium esse suspicor, si incessantibus quotidie plagis
& credo, Auguste, eundem Deum tanto nobis am-
plius, quanto me ei male servientem districtius affligat.
& S. Martinus Tironensis Præsul noluit officio
Brixium Presbiterum, licet optima ratione politice
castigare qui multis calumniis Sanctum suum
persequabatur: dicebat enim S. Episcopus: Si Christus
passus est Iudam, cur ego non Brixium?

na illa virgo sanctitate illustris apud D. Paulum
riens, rogata, quomodo ad tantam sanctitatem per-
set, respondit: 1° afflictiones meas nulli nisi Deo
suum. 2° iis a quibus læsa in aliquo sui, beneficium
singulare rependi. 3° corde sui liberalissimo

61. Palladius L. 14. n. 29. refert, quod cum Abbas Moses sacris esset imitandus, Præsul hominis experiendi gratia quosdam sic instruxit e Clericis: Ubi Moses ait, ad Aram accesserit, repellite illum velut indignum, qui ad Mytheria hæc admittatur; & audiamus, obsecro, quid dicitur sit vir iste multorum opinione sanctus. Cum igitur advenisset Moses, mox ei dixerunt: Exi foras Æthiops. Moses nec verbulo quidem oblocutus, sibi met ipsi dicebat: bene tibi fecerunt, qui cum homo non sis, nihilominus te inferre in medium hominum es ausus ~

62. Delagius

lib. 14. n. 65. hoc aliud narrat: In Thebaidem devotissimus est homo a demone possessus, erat ibidem optimus senex anchorita, qui diabolo dixit: desere hoc hospitium & exi. isbo ait nequissimus hospes, sed hi prius ad hanc unicam interrogacionem responde: Quinam sunt hædi illi ad sinistram in iudicio collocandi, & qui agni ad dexteram? Cui dicit prompte: Hædi quidem tales sunt qualis ego, agni vero qui sint, Deus scit. Mox diabolus horrendum exclamavit: exeo, exeo: hospitium maximus me pellit: tanta humiliatio & sui abnegatio: sic que liberatus est ille homo ~

XXVIII. Passio Christi Dñi

63. In Prælo Spirituali c. 64. scribitur ita: Convenerunt ad Abbatem Stephanum spiritualis ædificationis gratia tres senes Anachorite; tacenti que & nihil alleganti Abbati dixerunt: Pater mi, nihil nobis dicis, qui huc venimus

298. boni aliquid a te audituri. Tum aperiens os suum
Abbas: ignoscite mihi, inquit, Petrus mei, neque enim
usque ad verum quid diceretis: ego vero nihil aliud
die que animo verso, quam Dominum Jesum Christum
cifixum: quo audito seniores ad patriam reverte
bene contenti.

64. Refert Ludolphus à Saxonia
vita Christi c. 58. quendam sanctissimæ vitæ Eremitæ
instanter Dominum orasse, ut sibi ostenderet, quid aliud
cætera servitia magis acceptum foret; & vidisse homi
nudum frigore tremidantem, & crucem magnam su
bajulantem, & sibi, quis esset interroganti respondit
Jesus Christus ego sum: rogasti me ut tibi ostenderem
inter cætera obsequia mihi magis complaceret, &
tibi quod hoc scilicet, quod quis juvet me portare
crucem meam: & hoc dicens evanuit.

Bozius Eugubinus Congregationis Oratorii Roma
biter asserit L. 15. de sign: Eccl: c. 3. to: 2. se vidisse
S. Clare Virginis de Montefalco, & cor ejus in quo
tus est Christus cruci affixus ex eadem carne, fuit
bus est cæsus, columnam cui alligatus, omnia ver
simulachra quibus ejus perpassiones referuntur: ita
habet Surius in ejus Virginis vita.

66. Turbot
narrat his verbis: Passionem Dñi N. Jesu Christi
toris, quanta animi devotione in suo pectore

S. Hedwigis Ducissa Poloniæ, vel ex hoc colligi po- 29.
est, quod etiam res minimas, quæ Mysterium Cruci-
fixionis Dñice representarent, veneratione afficiebat:
nam, ubicumque humi conspiciebat jacentes stipulas
crucis imaginem referentes, genibus flexis adorabat,
tollensque eas, & exosculans, tali eas loco reponebat, ubi
non possent pedibus conculcari.

67. Narrat Thomas
Cantimprabensis L. 2. Apum. c. 25. p. 5. Martyrem quem
dam captum a gentili tyranno semper gemitundum
invenisse, ei que tristitiæ causam interroganti respon-
dit: semper tristis incedo, quia mortis Dei memor,
continue in corde meo Passionis ejus stigmata porto.
Unde indignatus tyrannus jussit ei cor evelli & disse-
ctari, in quo reperit Christi crucifixi imaginem: qua
re commotus ad Christum conversus & baptizatus est.

XXIX. Relapsus vitandi

De Carolus Sigonius illustris scriptor de Occidentis reg-
no memorat, Anastasium imperatorem non uno flagitio
infamem precipiti morte sublatum: de imminente tamen
fate præmonitus est hoc modo: ei in somniis apparuit
vir aspectu terribili librum manu præferens: Ecce, ait
ob relapsus tuos quatuordecim annos vite huc deleo,
imperator non nihil terribis quid sibi hoc somnii vel-
let studiosissime indagavit, non tamen mutavit mores,
ideoque recidivus fulmine percussus est in regio cu-
biculo

Apid Geldenses (ut narrat Joan: Major Theol: in
 urbe Durborcensi juvenis eo prolapsus est spure
 libidinis assuetudine, ut omnem sui emendationem
 perarit, principiis non obstitit cum facile potest
 vitiositatis voraginem precipitatus est; peccata
 dem confitebatur, sed itorati relapsus de seria peni
 tia dubitare merito fecerunt Confessarium, qui
 absolutionem denegabat misero lacrymas fundenti
 emendationem promittere non audenti, præ nimia
 suetudine sensus & mentem excecante

XXX. Visio Beata

Baronius ad an: 1057: Cum (refert) Orientis
 perator Michael per Legatos vrgeretur a Patriar
 ut imperii fasces poneret, eos que Isaacio Commenda
 ret. Michael legatos ingenue interrogans: eorum
 aiebat, pro imperio Patriarcha reddet? & illis res
 donibus: Cæleste Regnum, mox diadema & purpura
 deponens privatis ædibus se conclusit. Adeo vici
 titudinis consideratio

St. Hieronimus Ruben
 de Martyribus Ravennæ hoc habet: Cum Ravennat
 Ursicinus Medicus ob Christianam fidem ad supp
 um ductus horrore mortis paululum titubaret,

miles Christianus id observans exclamare ausus est. Ur.^{301.}
sicine Medice, qui solebas alios curare, cave ne te ipsū
in aeternam mortem precipites: patriam caelestem cogita,
et properas. His vocibus Ursicinus ad constantiam errec-
tus ultimum supplicii fortiter subivit; Vitalis vero ob
hortationem tam animosam a Suetonio Paulino ju-
dice comprehendi iussus & in equiteo suspendi, patri-
tia & constantia incredibili tormenta omnia superavit
caelestis patriae desiderio ac spe invictus. ☉

72. Apol.

lo Abbas, teste Palladio, si quem suorum vidisset ~~et~~ Hist: c. 52.
natum ac dejecto vultu, continue ~~et~~ eum affatus:
Hi pater, aiebat, quid vanis mœroribus conficimur?
tristimur ii, quibus spes ad caelum interclusa; Beatihi-
tudo nobis Christi chirographo promissa est, quid igitur
contristamur? & Antonius Magnus, ut fert S. Atha-
narius hilarum semper faciem gerebat, quia semper
de caelestibus cogitabat. ☉

73. Jordanus (ut habetur

apud Drexel: ex Joan: Herodot: in serm: Lit: G.) ex
Prædicatorum familia vir magnus interrogavit
hominem a Cacodamone inessum, quid perpeti non
recusaret ut Deum intueri posset? ad que diabolus
respondit: si ego solus omnium sociorum meorum
suppliciiis par essem, non eas detrectarem usque ad
extremi iudicii diem perferre, modo demum liceret
intueri Deum, nam quidquid pulchri creabile est

302. si cum Divina pulchritudine comparetur, se habet
densissimæ tenebræ ad solis meridianum lumen.

XXXI. Gaudium verum

74. Magnus ille Apollo apud Palladium in Lauri
cap: 52. suos in eremo fratres licet solitarie & castè
admodum viventes excitabat ad perennem lætitiã
dicens: qui terrena quidem animo agitant lætitiã
in rebus terrenis, sed tristes erunt & lugebunt in a
num; nos autem orantes sine intermissione semper
lætamus, & in perpetuum lætabimur; sic que lictor
videre, ut idem testatur Palladius, exultantes in se
dine, adeo ut nullam ejusmodi exultationem ex
liceat, neque enim erat inter eos aliquis maestus
tristis.

75. S. Marcus & Marcellianus (in actis S.
julii) stipiti clavis affixi, cum iudex diceret: res
cite miseri, & vos ab his cruciatibus liberate, alii
responderunt: nunquam tam jucunde epulati sum
quam libenter hæc Christi causã perferimus, in
amore nunc fixi esse cœpimus; utinam nos hæc
diu pati sinat, quamdiu corruptibili hoc corpore
vestiti erimus.

76. in solo Deo verum esse gaudium
nullam que extra Deum solidam esse lætitiã, &
peritus est celebris ille Rolandus Doctor Bono
sis, qui Deo id permittente, quantumvis omnium
mundi deliciis afflueret, nunquam in eis solati

gobierat
die null
quas vo
bandem
sumit
in vasti
re, hinc
in poste
plene se
dicatori
ret usq
his læt
nam
eterna
77. Co
hui: 77
vomi s
dequ
le sub
dit: m
rim e
ro eti
suefec
carth
dant

poterat reperire constans; decrevit ergo quadam ^{303.}
die nullis mundi blandimentis parcere, & omnes
quas poterat delicias experiri: fecit re ipsa; sed
tandem die finita jamque suaviter recumbens
somnia capere non valebat, ac molestissima cum
invasit tristitia, quam nullo pacto poterat expelle-
re: hincque mundi vanitatem cognoscens, statuit
in posterum ea quaerere gaudia quae suam possent
plene satiare animam, ideoque 1° mane ad Pre-
dicatorum conventum evolvit, ut ibi Deo servi-
ret usque ad mortem: ubi veram adeptus est cor-
dis salutem, & gloriam promeritis est sempiter-
nam. Late refertur apud P. Rosignoli: Verdad:

eternas XXXII. Educatio filiorum

77. Carolus Magnus Imperator (ut habet Emil. l. 2.
Hist. Franc.) maxima cura liberos educavit: nunquam
cena sine ipsis cenavit, nunquam iter fecit, quin filii
acquiescerent, filiae vehiculo extremum agmen clauden-
te subsequerentur: ipsos liberalibus studiis institui jus-
sit: mares simul ac per aetatem licuit, more germano-
rum equis, armis, venationibus exercuit, feminas ve-
ro etiam lanificio, colo, fusoque, ne otio torperent, as-
suaserunt.

78. Legitur de quodam parente (apud Dionys:
Carth.: de 4. Noviss: a. 42.) qui una cum filio suo fuit
damnatus, & ostensus fuit cuidam fideli in visione

304. quod Pater ille, & filius suus se invicem graviter
affligerent, & maledictis & exprobrationibus impetantibus
Pater dicebat filio: tu mihi es causa damnationis
ut te ditarem temporalia injuste congregavi, filius
ad Patrem dicebat: tu mihi es causa hujus miserie
quia a Dei servitute me retraxisti, & ne te offensus
mansi in seculo ~

79. Drexellius bona & mala
nis exemplum proponit in Wenceslao & Boleslao
mis principibus uno patre & matre una genitis: Wenceslaus
ceslavis ab avia Ludmillia religiosissime educatus
glorioso vixit, & obiit; at Boleslaus a Brahomira muliere
nequissima educatus ad impietatis pervenit, quod
dem impius & insanus pervenire potest, ut etiam
hrem suum & crudelis occiderit ~

XXXIII. Mundi vanitas ~

80. Belisarius Bellator insignis, post ingentes
baris victorias Justiniani Imperatoris gratia ex
oculis ab ipso orbatus est, & qui divitiis & honoribus
prius affluens, jam e figurio stipem a prateritis
bit emendicabat, dicens viatoribus: date obolum
lisario, quem invidia cecavit, non culpa: ut non
fidat Mundo. item Thomas Morus vir longe
gerrimus, ab Henrico 8° Anglorum Rege premittit
laborum suorum tulit securim, quia cecus est

Mundi Contemptus

Anno Christi 1583. teste eodem Drexelio, insigni

quidam
dicitur:
Mater ej
ut filio
niles C
narem
ne u ip
contemp

licanum
exercite
post tot
Augusti
nienten
ad ostia
pitis a
operie
scaltus
XXXI
83. He
herens
Manie
tatis
his es
rechit

Graec

quidam jurisconsultus in religiosam sese familiam ^{305.}
traxit: cumque iter necessario per patricium haberet
mater ejus cum magna matronarum caterva obviam
iit filio supplex rogans ne matrem desereret, at stetit
miles Christi inconcussus, S. Columbannum imitatus, qui
matrem in limine jacentem plorantem, Hieronimi im-
mo & ipsius Christi consilio, transiit verus mundi
contemptor ~

92. Caesar Baronius anno 330. tradit Gal-
licanum Consularem illustrissimum & Romani Ducem
exercitus generose mundi pompas calcasse: sibi enim
post tot armis gentes domitas, Constantiam, Constantini
Augusti filiam matrimonio locatam, ac bene conve-
nientem cum immensis opibus reliquit, & ex urbe
ad ostia Tiberina secedens hominum infimorum ser-
vitiis se totum consecravit, & humilibus adeo insistens
operibus tandem Alexandriae Martyrii coronam con-
secutus est ~

XXXIV. Spiritus Sanctus ~

83. Haec apud Tharlot: Manes, a quo Manichaeorum
heresis, docebat Spiritum S. non per Apostolos, sed per
Manicheum ad nos venisse; sed insanie suae ac impie-
tatis penas dedit; cum a Rege Persarum vivus excoria-
tus est eo quod ejus filium aegrum, quem se sanitati
restituendum promiserat pro vivo mortuum obtulit ~

84.

Graeci negantes Spiritum Sanctum a Patre & Filio

306. procedere, sed a solo Patre procedere affirmantes,
quo ab Ecclesia reprahensi pertinaces perstiterunt.
de in Concilio Florentino prædixit illis Nicolaus
per litteras fore, ut triennio exacto in Turcarum
potestatem venirent; quod ita plane evenisse tes-
tur Gennadius eorum Patriarcha, & ne quis dicit
ret eos ob blasphemiam in Spiritum S. hac pæ-
mulctatos, capta est Constantinopolis a Turcis, oc-
sus est Constantinus ultimus, & delatum eorum
perium die tertia Pentecostes anno 1453.

XXXV. Oratio ~

85. S. Dominicus (ut scribit Turlot ex Leo theop.
apod: L. 3. vite ejus c. 12.) tam erat orationi inhærens
propter tumultum & strepitum qualemcumque nihil
attentione revocaretur. Nocte quadam ante aram
oratione prostratum malus demon interturbare vo-
lens, grandem lapidem e lecto Ecclesie dejecit eo in
tu ut tota Ecclesia circumsonaret, & usque ad os
capiti fuit propinquus lapis, ut ruens capitulum eius
contingeret; sed viro Dei nihil se movente, hostis in-
bili voce ejulans cum multa ignominia abscessit.

XXXVI. Recta Intentio ~

86. Ut vis recte intentionis cognoscatur duos prope
Drexelius simillime facientes, & dissimillime sentientes
& judicandas a Deo, Thomam Aquinatem virum pie-
tissimum, & Trojanum alterum Paridem: S. Thomæ
assidens in convivio, feminam venusti vultus fixis
oculis

ribus oculis aspexit: ejus rei causam rogatus a socio
non nihil ob hoc offensa, admirabar, inquit, Mundi
creatorem; si enim rebus creatis tantum est pulchritu-
dinis, quantum ipsi Opifici & creatori; si caduci homun-
iones adeo vultu præstant in hoc seculo, quales erunt
Beati in celo? Sic S. Thomas non solum illæsa conscien-
tia surrexit a mensa, sed crevit Dei amore: ab opposi-
to vero, qui ei fuit similis facto & non intentione Paris
Læticus juvenis, idem hunc objectum inaniis fædis cons-
cientiam maculavit desideriis

87. Ubi notat idem

Bruxellens, quod Sanctus ille Doctor Angelicus non mi-
nus hinc egit ex virtute, quam Prior Abbas contrarii
faciens nam de hoc refertur, nec suam quidem sorore
curantem, & viavam anum in oculos voluisse admitti-
re, ne mulierem ullam aspiceret, sed se illi spectandum
prebuisse clausis oculis. ut innotescat actionum vim
pendere ab intentione eas operantium

88. & ut cons-

iderationes etiam minutissimas a recta intentione mul-
tum valorari, Refert Ludovicus Blosius Instit. spir. c. 9.
S. Virginem Gertrudem ab ipso Christo monitam ut sua
sibi opera omnia minutatim consecraret; ideo ideoque
ipsa non lectionem tantum aut scripturam, sed voces
& characteres ipso Christo sua dicabat, verba, gressus
suspiria & omnia illi offerebat: quibus tota Christo
meruit favores, ut in ejus vita legitur

XXXVII. Ascensio Christi. Spes ~

In ejus Vita 89. S. Thomas de Villa nova cum horas canonicas Ascensionis Dni recitaret, & in eis hanc antiphonam dētibus illis elevatus est: & ipse elevatus est spiritus ab usu sensuum avocatus, persētit immobilis vnicuique horis continuis, quod ei tempus non erat visum neque horula prae visorum & auditorum suavitate, ut fassus est Sacellano de iis interroganti, cui manifestata quanta caeli gloria & ibi Angelorum canticorum inania fuerat oblectatus, & quanta caelestium. Spe arm

Thomas Bosius to: 1. de sign: Eccl: L. 4. c. 2. sequens scribit ex Martino Ignatio Francis: apud Turbot: quidam diuturna paralysi decumbens in lecto frustra remediis tentatis, Christianus invisit illum, vit que fore, si spem poneret in Christo, sanitatem pet, & ob id ipsi reliquit pictam Christi in caelo dentis effigiem. Agrotus, hortante christiano, spe firmatus oculos in imaginem desigens maximo assiduo Dei nomen imploravit: mirum dicti: misericordientibus repente sanatus e lecto surrexit & nomen dedit: quo audito Imperator Cochinchinanae doctrinae preces suis postulavit ditioni

Monit: Deus loquens S. Catharinae Senensi (ut tradit Boetius) dixit: peccatores qui in mortis extremitate desperant de misericordia mea, magis mihi displicent hoc peccatum, quam aliis omnibus anteactae vite: qui

desperat, contemnit aperte ipsam misericordiam meam^{309.}
quā maiorem putat iniquitatem suam: unde detentus
huiusmodi peccato, non dolet de offensa in me admissa
sed de irremediabili suo malo ~

XXXVIII. Scandala ~

92. Refert Surius, Wallericum Abbatem iter fecisse
hieme & frigoris sævitie compulsus, e via divertisse
in ades hominis, quem minime profanum credebatur. Sed
hic multo acerbius frigus ipsum excepit, ubi nec scintilla
tam divini amoris reperit, nam Patrifamilias loci illius
cum alio sermone obsceno palam miscere cepit, &
irrigentem Wallericum illis ac domo expulit, qui
illis dixit: Volebam hic caloris aliquid haurire
capiti fovendo, sed lingue vestrae gravius adurunt quam
illam frigus, cavete iram Omnipotentis. Nec distulit ul-
tioris scandalosam linguarum talium periculantiam
castigare, unum cecitate per reliquum vita, alium in-
quinaria lue qua citissime obiit, puniendo manifesta
vindicte ~

93. Sic Rodulphus Episcopus Eugubinus (ut
scribit Brixel:) fratrem suum nati minorem Petrum
flagellari, & quadraginta diebus omni vino abstinere
iussit, quod in familiari colloquio verbum lascivum
prohissit, unde alii possent scandalizari ~ et de Diogene
Benedicti, plagas infligi iussisse duobus scholasticis &
et quod unus loqueretur, & alter audiret sermonem im-
probum

XXXIX. Chorea vitandæ

94. In Gallia juxta Laudunum, (sicut a villa
 Præsbitero se accepisse testatur Turlot) quidam che-
 zantes saltibus super pontem, disrupto subito prope
 fortissimo, in aquis validis totaliter sunt submersi, &
 adhuc puerum, vidisse affirmat idem Turlot quancumque
 choreis saltatricem procacissimam, quæ post choreas
 lenter cum adultero luctabatur, & cum cessasset, sub
 morte percussa miserabiliter expiravit.

95. Testis

Legitur de sorore S. Damiani, quod ob delectatione
 nimiam quam habuit in cantilena ex cubiculo
 reis audita 18. diebus punita sit panis Purgator
 ipsa postea cuidam sancto revelavit.

XL. Jurare, Blasphemare, Imprecari

96. Anno 1584. Ulyssipponæ, ut habet Strexelius catechizans
 in platea publica docebatur. Ab his Christianæ vici-
 tudinis adeo profecit puer, ut cum hominum ad
 procacius jurantem audiret, in genua procubuerit
 mis precibus obsecravit, non ita juraret; neque enim
 leve quam putaretur esse peccatum. Erubuit ad hoc
 grandævus, cui nomen interroganti cum tacere non
 deret puer; Non tu ait vir ille, puer es, sed Angeli
 emendabo me, & disparuit puer.

97. S. Gregorius

Dialog: c. 18. narrat puerulum puerulum quinquaginta

male edocatum, sed blasphemias, & voces impias spargere
consequere. cumque saviente peste, hic etiam puerulus
et corruptis esset, ac parentis sui brachiis & collo haereret,
aberrimos ethiops duos ad arripiendum se adesse vidit
quam patris inclamavit; dum autem trepidat pater, filius
ita cum verborum impietate animam ejecit.

98. Ro-

bertus Galliarum Rex Laudatissimus Hugonis-Capeti fi-
lius regni sui pacem a Deo enixe petens hoc ab ipso Chris-
to vivendum se praesente accepit responsum: Pacem non im-
petabis Roberte, priusquam blasphemias & flagitia om-
nes nota regno extirpaveris.

99. Comes Fulcensis (ut

apud Broxellium) haereseos fidelis patronus, cum castrum
quendam quaerere amissum, in eam erupit blasphemi-
am, ut dicere non vereretur: velit nolit Pontifex, velint
velint Superi omnes, ego terras meas recipiam. Max equo
capus mirum in modum torquebatur, & domum vela-
ti cruciari se dicebat pedum dolore incredibili, qui cer-
ti incrementis augetur, ad ipsum usque pectus cepit
serpere: sola supererat lingua, quae officio suo fungi po-
terat, sed iam miser malis suis tabescens infelicitissime
expirabat: Discite justitiam moniti & non temnere Divos;

100.

Guillelmus Baloesanus, apud eundem, narrat in Meoio-
nensi Provincia juvenem fuisse, ut genere, sic & vitii no-
bilis. Hic cum in contentionem cum socio venisset, gladio
rem decernere voluit; in ipso congressu impium aliquid

in Matrem Dei effudit. Mox adfuit ultor & a fronte Deus qui permisit ut os illud sacrilegum illico interciperetur adversarii gladio, ita, ut ipsa qua radicibus convulsis, & transfixo palato concideretur mortuus.

101. Narrat Martinus Delrius for. 2. Magic: p. 1. q. 7. s. 1. Hispanum militiae ducem, cuius nomen Bravo, quem & ipse S. Delrius saepe vidit, mire se fuisse alea, & quod plerumque evenire solet, in lais imprecationes jacere in se iuxta atque alios esse. Quaedam die cum infelices semper numeri subijceretur effervescens in caput suum diris imae precabatur subito coram multis qui aderant, ab invisa manibus tabulam usque sublatus, post aliquod temporis intervallum, & mortuo similior quam vivo in solum deponitur quem vultus colorem toto vitae reliquo tempore retinuit. Idem ibidem refert de viro nobili in Silesia, qui patienter, quod invitati convivae non accederent placidus omnibus, ira frendens: si nolint, inquit, venire invitent omnes diaboli, & cum ille furens domo abiit, domus ipsa repleta est omnia devastantibus.

XLI. Judicium temerarium

102. Refert S. Greg: L. 3. Dialog: c. 6. quod S. Cassianus niensis Antistes vultu fuit ruidicundiore, exinde confusa eum potulentum sacerdotem temere judicavit, quod omnibus liqueret judicii hujus falsitas, Cassianus conspectu Totila famulum ejusdem a malo damnum sensum signo Crucis liberavit.

fruisse hominem veste quidem non ita moribus religio-
sum, qui tamen dum ad vite venit extrema nil formi-
dis aut horroris ostendebat. quod videntes conmonachi
eum increpabant & hortabantur ut vite anteacte-
rariens Deum iudicem timeret: quibus moribundus
culpas quidem, fessus hanc suae laxitiae causam reddidit:
hac ipsa hora omnium nozarum mearum chirographum
attulerunt ad me Angeli, quia ex quo monachum inveni
neminem unquam iudicavi, nec ullius injurie meminis-
se volui: propter quod mihi licet reo, nunc patrocina-
tur verba Dni: Nolite iudicare, & non iudicabimini:
dimittite, & dimittetur vobis, Luc: 6.

XLII. Ven: Eucharistiae Sacramentum

S. Augustinus L. 22. de Civit. c. 8. scribit cum
pro tempore Hesperii viri tribunici domus spiri-
tum malignorum vim omnibus ibi viventibus ma-
xime noxiam perpeterekur, totam illam vexationem
per S. Eucharistiae praesentiam prohinus cessasse. =
S. Bernardi tempore, ut ejus Vita Scriptor Guilliel-
mus refert, Homo quidam inops sed bonus Christia-
nus sua conjugis adultera maleficiis mire excrucia-
tus & consumptus ad S. Bernardum adducitur, cujus
iussu ductus est in Ecclesiam ubi cum capiti ejus
imposuisset Sacrum Ciborium, illico ab omni male-
ficio liber & sanus domum reversus est.

L. 1. c. 10.

105. Tho-

mas Waldensis ut testis ocularis refert, in Cathedra

314. Si Ecclesia Londinensi, cum Venerandus Cantuariensis
Episcopus Thomas Arundelinus convincere velle-
ret forem quendam deprehensum in hæresi, & perim-
ber dicentem S. Eucharistiam non aliud quam be-
dictum panem vocari debere, iussus Sacre Hostie
verentiam facere, blasphemus respondit, a raneæ
reverentia digniorem esse. At ecce ab alto Ecclesie
culmine monstruosa in os ejus recta pervenit
nebulæ, cujus veneno obiit illico miser æternis
venerandus incendiis

Job. Longe aliter Inclitus
Lithuanus Rex S. Ludovicus, qui plenus fide de
mysterio, noluit corporeis oculis intueri prodigium
quod anno 1258. accidit, cum quidam Presbiter
in Parisiis celebraret in sacello quodam aula
qui ubi Sacram hostiam elevaret, pro specie panis
mosissimum puerum viderunt astantes, qui statim
Regem advocarunt, qui dixit se nullatenus eo pro-
rum, quod non credentibus talia signa fierent, sed
vero persuasissimum in Eucharistia Christi corpus
existere narrat Tho: Bozius L. 14. de signis factis

XLIII. SS. Missæ Sacrificium

107. Refert S. Gregorius L. 4. Dialog: c. 57. et hom. 17.
Evang: quod cum quidam ab hostibus captus duceretur
in vinculis, eum uxor sua jam mortuum pateretur
vit, ac pro eo missas offerri curabat, illius vero
soluebantur vincula quoties pro eo celebrabatur

...um post longo tempore reversus pie uxori indi-
... diebus & horis computatis, reperitum est, iisdem
... ipso tempore solutum ~~valens~~ fuisse, quibus
... eo Sacrum fiebat

108. In Libro cui titulus: Verdades Catholicas habetur ex S. Hieronymo: quod
... per quidam, qui labore manuum suarum victi-
... sacrum quotidie audiebat prius quam de victi-
... cogitaret, sic que bene omnia ei succedebant;
... autem die prius ad forum perrexit quam
... audisset, tunc que nullum invenit qui eum
... manderet, unde sua memor culpe statim in Ecclesiam
... sagit sacro astiteris Officio, quo finito, dum rever-
... occurrit diviti, cui suam obtulit operam, qua
... tunc ille non egeret, remisit in Ecclesiam ut ibi
... audiret, & pro se oraret promittens se daturum
... idem quod suis mercenariis salarium diarium in
... elemosinam: & oravit bonus vir & vespere facto pro-
... am recepit elemosinam, quam cum in domum
... am reportaret, semel & iterum a pretereunte vene-
... bili sene iussus est utro a divite pecuniam exigere
... inquit aliquatenus perterritus, quae petit obtinu-
... sane profuit diviti non venire cui ab ipso
... isto ea nocte revelatum est, ab illa pro eo Missae
... pendentia pependisse, quod ea nocte aeternas pro de-
... his non luerit penas.

XLIV. Murmuratio: Detractio.

109. Anno 1606. Zagabrii in Austria, quidam non e

316 plebe viris Religiosis in consensu plurimum graviter
deprehens, & locum digito monstrans: inde ait precipit
di sunt hi nebulones. ipse autem post paucas horas
luc conscendit, & ab alto ruens ~~in~~ cervicem frequit
vivum dehilerunt domum, ubi in se reversus Dei vni
fessus est, jamque convalescens supplex veniam peti
ab iis quos laeserat. murmurationibus, detractionibus
convitiis suis

Drexel:

x
cum Me-
dio habi-
diolani
esset

110. Apud eundem Drexellium narra-
Paulinus, quemdam Sacerdotem nomine Afrin-
quodam convivio S. Ambrosii jam defuncti laudat
non nihil obtrectasse: & subito expallescere, voce
re, artibus tremere cepit: sic que inter brachia
tum deductus, unà ad lethum pervenit

111. P. 10

Mayor in Speculo Exemplor: scribit de viro quodam
Religioso in Anglia, qui sola veste talis erat, ser-
murmurationis & detractionis dente quosvis laudat
~~solitus~~ solitus erat: hic cum jam in extremis es-
monitus ut sibi proximam aeternitatem seria mor-
re volveret: omittite haec, aiebat, frustra mones,
lingua, digito eam signans, pessima me damnat
& lingua repente sic inhumit, ut in fauces retrahat
nequiverit: sic que infelix expiravit

112. Hic

Cingit Thomas Cantimpratensis L. 2. apud. 2. 2. 2.
origine & nomine, non re & actibus Sacerdotum

in tantum vitio lingue deditus erat, ut potius de
se vesima mentiretur quam non socios vel sibi
collocantes criminibus infamaret. Hic ante mor-
tem raptus in furiam tanta in se debacchatus est ca-
ra ut propriis dentibus linguam maledicam lanica-
re & palam cunctis ostenderet, & quasi sepulchrum
patens quithit illius fetorem teterrimum exhalabat
ut per qua peccaverat, per eadem torqueretur.

XIV. Bellum: Rixa

113. Anno 1618. totam panè Europam belli
flamma depasta est per duodecim & plures annos, ubi
duot-centena hominum millia morbo, fame, gladio
perierunt. Deo id permittente in penam peccatorum
populorum, unde clades & flagella similia proveniunt
magis confirmationem refert Brevellius plura in orbe
gesta bella, ortæ fames, pestes, & similia. to. 3.

114.

114. Strabon in suo Commentario rerum in Orbe ges-
tarum, anno salutis 1547. Carolum V. Imperatorem de
Romæ celebrem in bello victoriam reportasse magna
adversariorum eade; sed quid mirum, si (ut notat idem)
proximus Monarcha acceptas victorias Divino semper
referbat auxilio; & de hac in specie ait, quâ 8. Kal. Maj:
fuerat palitris, Dixisse, sed longe alia pietate quam
Julius Caesar: Veni, Vidi, Deus vicit, mutans ly Vici
dicitur, in: Deus vicit

115. S. Sphæram Testamentum
conscripsit non nummis sed meritis opulentum, in

318. quo gratias Deo agit, quod nunquam litigavit
ullo homine. & Begidius St. Francisci socius
solebat: quando quis tecum contendit, si vis
perde, si vincis te ipsum, omnes inimicos tuos

XLVI. De Leemosyna

116. Robertus Gallia Rex (ut habet Turlot) eleemo-
nis coronam Gallia in sua familia stabilivit: pro
mille egenis victum quotidianum praesabat, & cum
alio curiam transferret, illis iumenta, plures
rhedas dari iubebat ut comites essent, & pro ipsa
continuas preces Deo funderent.

117. Anno Christi
ut refert apud Turlot Geneb. l. 4. Chronograp: Quam
magno rerum potente, cum dira fames Ger-
ma infestaret, Episcopus Moguntinus Harto nomine
rimos pauperes in horreo congregatos spe ab-
ceptione eleemosyna concremavit dicens eos
mures non nisi frugibus consumendis natos: pro
tyrannidem prohilis nullus est Deus, nam mures
to agmine catervatim illum & ejus bona ista
runt, ut morte horrenda inter illos perierit.

S. Franciscus, teste D. Bonaventura in ejus vita
sibi quasi pauperi data erant, si pauperior
eo eleemosynam petisset, illico donabat: unde
vehula cujusdam inedia dixit socio: frater mi-
hiam alienum hoc (pallium suum denotans)
ego retinebam donec equioris tituli possessor app

ret: quod Deus mire compensavit: nam eodem tempo-
 re aliqui ex Pontificiis tot panni ulnas ad Conventu
 habuerunt, quot S. Patri ejusque sociis vestiendis suf-
 ficiebant.

119. Ivo Sacerdos, ut narrat Drexelius, tan-
 ta erat in pauperes pietatis, ut non prandise nec cœnas-
 se se crederet, nisi mensæ suæ pauperem aut peregrini-
 num quempiam adhibuisset: quadam die extreme pe-
 nitenti mendicabulum stipem petiit: in aedes admisit Ivo,
 et ad mensam juxta se assidere jussit; Consedit mendicus,
 sed parce comedit; moxque mensa consurgens, & amabili
 candore radians dixit: Dominus tecum, & oculis se sub-
 duxit.

120. Refert Tho. Cantimprat: L. 2. de miraculis
 sui ævi, virum nobilem Adamum de Belomeir illud iti-
 neris ingressum, e quo ante plures dies non rediturus
 putabatur; interim a conjuge hospitium rogat lepro-
 sus. Admittitur; lectum etiam desiderat, & in Domini lec-
 tum reponitur. Ecce improvise redit dominus, & via fessus
 ad lectum vult properare: uxor dissimulare conata, ad
 aliud conclave virum deducere intentat; ipse autem
 non optima suspicatus, vix irrumpt, sed lectulum suum
 mediâ hieme rotis constructum invenit, atque id admi-
 rantem uxor omnia ex ordine recensuit.

XLVII Conformitas cum Divinâ voluntate

121. Panormitanus Abbas narrat in vita Alphonsi
 Magni illius Neapolis & Aragonie Regis, quod Rex iste

320 non minus virtute quam eruditione celebris inter
totalia Divinum hoc documentum posteris reliquit
Siquidem interrogatus, quemnam in hoc mundo pu-
ret beatum, respondit: hunc ego prorsus in hac vita
beatum censeo, qui seipsum Dño Deo summa pe-
te & affectu committit, & omnia quæ illi eveniunt
aliter quam rem a Deo factam laudat & accepit

Pachomium quondam adiit Theodorus vestem
capitis dolore vexatus, petiit que hanc a suo capite
intemperiem precibus averteret: cui Pachomius
Putas ne, inquit, hunc capitis cruciatum, aut
le quid sine Dei permissione & voluntate conti-
re? sustine, & cum voluerit Deus mecebitur: hoc
est a cibis abstinence, bona in egenos beneficia
plus tamen lucratur ager, cum patiens & labori-
mis nihil divinum attendit

123. S. Aldegundis

habet Surius die 11. Nov: cum viros in vita
gressus fecisset, celestibus ostentis sapius recita-
tur, inter hæc puella ignota velut peregre ad
revisens, rogabat a Dei matre quod vellet postu-
lare, cui Virgo sanctissima alacriter respondebat
Hoc unum, inquit, postulo, ut fiat quod vult
mea unica voluptas, Dñi voluntas

124. S. Gertrudis

trudis hæc verba Orationis Dñice: Fiat voluntas

huc subinde trecenties sexagesies quinquies plenis, 321.
sime recitabat & iterabat: hoc que gratissimum Deo
sacrificium esse intelligebat; unde ipsa iussa eligere
sanitatem aut morbum, respondit: Vehementissime
desidero Dne, ut non facias voluntatem meam, sed
tuam.

XLVIII Reverentia in Templo

125. Baronius ad annum 398. Tradit Theodosium
junorem propenso admodum fuisse in Ecclesias studio
eos que magna reverentia esse prosecutum: nam præter
publicam legem qua sancivit ut omnes imperii subditi
revererentur, de seipso ita loquitur: Nos qui legitimi
imperiis armis armis nunquam non circumdamur, dei
templum ingressuri foris arma relinquimus, ipsamque
thronum humiliter deponimus, nec quidquam ex pro-
pria Divinitate nobis arrogamus.

126. S. Gregorius

Nazianzenus Orat. 19. laudat matrem suam Nonnam
quod in templo nunquam alicui sit locuta, quod in eo
nunquam a verso ab altari dorso steterit, quod in ejus
pavimentum nunquam expuerit. & S. Martinus, ut
habet Sulpitius in ejus vita, tanta reverentia & devo-
tione verabatur in templo, ut nunquam visus sit sedere,
sed genuflexus semper, aut stans facie pavida & palli-
da. & causam rogatus dixit: non pavebo sciens me
hic stare coram Deo?

127. Anno 429. (ut habetur

322 Chron: Sigeb: an: 429) Gundericus Rex Wandalorum
capta Hispali, cum impie elatis manus in Ecclesia
ipsius Civitatis extendisset, mox Dei iudicio a Deo
corruptus interiit. & teste Gregorio Turon: de glor:
Mart: c. 104: Qui quondam in Basilicam S. Vincentii
Martyris vi ingressi sunt, diripientes res, populos
que in ea inclusum gladio trucidantes, vel a
ne correpti vel in Garumna, flumine necati, vel
riis morborum generibus vexati perierunt. Sicut
ultionem fatentes

XLIX. Superbia

128. Robertus Nobilis Romanus Senator purpureus
cum sex mensibus quotidiana febre laborasset, octo
diebus uni solum laferi coactis ita incubante,
alterum converti non posset ob se viorem corpore
abscessum, cum ossa & pellis totus esset, sub
denique vite finem (anno apud Drexel: 1559. in
biit 17. jan: etatis 18.) supremas has emisit vocales
Humilitas, Humilitas, Humilitas, cujus dicti causam
fuisse censent, vel ut superbiam corrigeret quia
lo ante de Divinis servatis mandatis se laudaverat
ut cum ejus virtutis laude moreretur, quam in vita
observarat. Habetur in Hist: Societ: dicto anno

Agidius S. Francisci socius vir integerrimus, cum
Luce qui regenda toti familiae praefectus Fridericus
imperatori male se junxerat, lapsum narrasset

323.
terram se primum abiecit, eam que veluti complexus
& arctissime stringens: volo, inquit, descendere quantum
possum, quia Elias cecidit, qui altius quam debuit as-
cendere voluit.

130. Refert S. Gregorius L. 4. Dialog: c. 38.

in quodam Hiconia monasterio fuisse Monachum
qui, maxime ex sua abstinentia & penitentia, sanctis
a reliquis habebatur; cum ergo morti jam proximus
sociis advocasset ab ipso aliquid proficui audire cupidos
horribili ad ipsos voce loquens dixit: æternum jam jam
damnandus sum: ecce infernalis me circumdat draco,
quia quas putabatis virtutes, superba erat hypocrysis,
qua intus perversus, vobis volui videri pius & sanctus:
& hæc dicens misere expiravit.

131. Casarius L. 4. Dial: c. 5.

tradit adductum quondam fuisse energumenum in
aliquod Ordinis Cisterciensis Monasterium, ut sanus fie-
ret. Venit Abbas cum juniore Monacho magna apud il-
lum opinionis, & morum innocentia, & demonem interro-
gavit an istius imperio restitutus esset: cui Dæmon: is-
tum minime timeo, quia superbus occultus est. Sic
terrum subditorum Abbatis Severini punivit Deus su-
perbiam; cui S. Abbas volens mederi a Deo impetra-
vit ut quisque eorum suo ad tempus obsideretur dia-
bolo, ut refert Surius 8. januar:.

L. Zelus animarum

132. S. Franciscus, ut in eius vita c. 9. scribitur
 Bonaventura, non se Christi reputabat amicum, nec
 animas foret quas ille redemat, solitusque
 erat dicere, nullum bonum opus præferri posse
 animarum, quo motus ipse Dei Filius incarnatus
 voluit, laborare, ac tandem mori in cruce. &c.

ibid.
 cap. 12.

S. Pater dubio anxius quo magis Deum placere
 cito, post plures ad Deum suas preces, responsum
 cepit, si totis viribus proximorum salutem incumberet
 quod præstitit deinceps, hoc præferens dulci, quæ
 notiebatur, cælestium rerum pacificæ contemplationi.
 Simile quid revelatum est a S. Joanne Baptista &
 Philippo Nerio similiter dubitanti.

133. S. Abraham
 micola, ut consobrinam suam, quam aberrasse
 rat, ad bonam frugem pristinam revocaret, vestitus
 induit militari, equum conscendit, plura loca per-
 vit, donec eam in suo mundano reperit hospitio
 simulans primum, tandem cognitus tanto eam loco
 est fervore spiritus, ut pœnitentem & in se reverens
 ipsemet vehulus suo equitantem equo in illam quæ
 desiderat pietatis cellulam reduxerit, ubi reliquum
 virtutis & pœnitentiæ miris operibus consummavit.
 S. Ephrem in S. Abrahami vita.

LI. Furtum Rapina Uvura

134. Quodam tempore (ut habet S. Greg. l. 2. S. 12.)
 Exhilaratus puer transmissus a Dño suo fuerat ut

procula vino plena S. Benedicto in Monasterium defer. 325.
res; ipse vero in itinere pergens doliolum unum sibi abs-
conderat cum ergo ad Sanctum pervenit cui a Deo secre-
ta revelabantur cordium, Vide fili, dixit S. pueri ne
de illo quod abscondisti bibas, sed inclina caute vas illud
& videbis quid intus sit. puer valde confusus exivit &
probare volens vasculum illud inclinavit & de eo proli-
nus serpens egressus est: unde expavit malum quod
fecerat.

134. Ex Greg. Turon: L. 2. Mirac: c. 18. habetur, quod
quidam per vigiliam festivitatis S. Juliani Martyris, equi-
um alicujus qui ad eandem festivitatem convenerat, furto
comprehendit, tota que nocte illi insidens iter fecit ut ad
multas inde leucas elongaretur; sed facta jam die cogno-
vit se a vici illius vicinia non recessisse, sic que ne scie-
ntiam suam pateficeret caute equum illum suo reposuit loco,
volente Deo ut alienis frueretur bonis Domino invito.

135.
L. 6. narrat, fures sacrilege spoliantes quondam
capellam S. Edmundi M. Anglice Regis, ita se quasi com-
pedibus vinctos sensit, ut nullatenus se loco movere po-
tuerint, donec penitentiam egissent restitutione facta.

136.
Horrendum exemplum narrat apud Turicor. P. Philippus
D. Ultraman in suo Pedagogo Christiano P. 2. c. 10. §. 2.
Uurarius quidam nobilis in Italia confitebatur Sacerdo-
ti peccata absque proposito ab usuris deinceps abstinere
Confessarios, quod recte monerent & absolutionem nega-
rent

326. rent, diversis vicibus mutavit. Tandem incidit in quendam Religiosum, qui ceteros scrupulositatis accosum hominem que toties quoties absoluebat, & ideo predicti usurarii amicitiam & mensam sæpe sæpius frequentabat. Cum autem vespere quodam laute simul supper epulati, Religioso ad monasterium reverso, subitanea morte defungitur dives, & una cum Confessario & monibus duobus, qui in servorum specie e monasterium accerserant tanquam agonizanti adstiturum inferos corripitur, ut complices culpæ socii essent. *na in æternum*

LII. Homicidium

137. Refert Sophronius in suo Prælo Spirituali famosum quemdam in viis latronem, prætervitiis puerum innocentem occidisse, sed statim conscientie morsu graviter afflicto delictorum penitentiam decrevit, ideo que Religionem ingressus aspersione per novem annos vixit, ubi singulis noctibus in somniis audiebat puerum illum sibi dicentem: ut quomodo me occidisti? quod & interdum sibi persæpe videbat audire, ita ut id jam sustinere non valens, obsecro superioris licentia monasticum reliquit habitum, cens, a se commissum puericidium morte solvendum quod iusto Dei iudicio accidit: nam tandem a se si correptis iustitia capite plexus est.

Canusinae Civitatis Episcopus (est S. Gregorii 3. d. 138. Salu)

multis jam senem annis ejus Archidiaconus ambitione
adipiscendi Episcopatus accensus extinguere veneno mo-
litus est; ideoque servum ~~quendam~~ cujusdam animum cor-
rupit, ut vinum veneno mixtum domino suo come-
deret propinasset; sed Venerabilis Episcopus rei Divini-
tatis conscius factus super oblatum poculum Crucis sig-
no bibit securus; & eadem hora in loco ubi erat ille
Archidiaconus repente defunctus est, quasi per os Epis-
copi ad Archidiaconi viscera venenum transiisset.

LIII. Falsum Testimonium

139. Marcissum Hierosolymorum Episcopum turpis
& infamis criminis falso insimularunt tres perjuri tes-
tes: ac cum primus sibi incendium, secundus mortu-
regium, tertius cecitatem imprecatus esset ni verum
diceret, hæc singula singulis uti optarant, Deo punien-
te obtulerunt, ut refert Euseb: L. 6. Histor: cap: 7. 2

140.

Sbrixius buronensis Episcopus, cum falso insimula-
retur fornicationis, quasi pater esset infantis quem pe-
pererat lothrix vestrum ejus, dixit: affer te infantem ad
me: cum que allatus fuisset (erat solum 30. dierum) ait
ad eum Episcopus: adjuro te per Filium Dei Omnipot-
entis ut si ego te generavi nunc dicas coram omnibus:
cui puer: non es, ait, tu pater meus: populo autem ir-
gente ut sanctis interrogaret quisnam esset, noluit,
dicens: quod ad me pertinet feci, de alio vos videritis
simile quid de Daniele Abb: narrat Sophron: in Prat: Spir: c. 114.

LIV. Peccatum

141. S. Edmundus dicere solebat, se prius in foris
ardentem descensurum, quam unum peccatum
committeret. & S. Joan: Chrysostomus ad Thoma:
a diabolo possessum scribens dicit, tolerabilius
demone quam a peccato possideri. & sane
res Christi Omnes maluerunt fortunis omnibus
ipsâ exni, quam peccati suavitate ad momentum

S. Ludovicus Franciæ Rex ab ineunte ætate hoc
sum habebat, potius mori quam peccare. Nec
enim fuit in omni sapientia rerum divinarum
norum morum a devotissima Regina Dña Bl.
matre sua instructus, quæ in annis puerilibus
eum timere Deum & abstinere ab omni peccato,
aliquando jam adolescenti cordialiter diceret,
hinc vellet eum mori corporaliter, quam Deum
aliquo mortali peccato offendere. Sic: in ejus

S. Catharina Suedica, ut in ejus vita dicitur
Turlot, diebus singulis pluries confitebatur, ne
to etiam veniali macularetur. & B. Maria Ces.
sis tanto studio sensus suos, tanta puritate
custodire nitebatur semper illud præ oculis
spernit modica paulatim decideret, ut ne verbum
ullum, aut aspectum inordinatum, aut corporis
indecorum advertere in illa potuerint, minutissima

in re recognoscere culpas statim confitebatur persape 329.
in fortibus hupidans ubi non erat timor. iacob: de Vitriaco in
catum vita L. 1. c. 6. 2

LV. Avaritia

Marses bibliopola primitus (apud Drexel: ex
sano Magno) sed ob virtutem & ingenium a iustitia
in militia Ducem evectus decennium in Italia pro
militario profuit exercitui. sed unâ rem suam facere
sed fere duces solent, non omisit, ingentem vim auri
te hoc pergit que multa centenariorum millia collegit è
Nec mirum quod ut tutius sibi servaret, arcanam in am-
inarum cisternam effodi iussit, in quam omne aurum
inâ. Argentum eiecit, rei conscios interfecit, senem unicū
vilibus monumento prius horribili obstrictum ad loci custodiam
reccato, movit, at quid ei profuit? Marsesem mors abrupit
eret, quod thesaurus in Liberalissimi Imperatoris Tiberii
Deum verus venit ex senis illius revelatione

145. Mulierem

in ejus
am fuisse aiunt (apud Eundem Drexel:) quæ gallinā
cibus habebat quotidiano partu ovorum fecundissimam,
ur, ne dicitur, illa vero arbitrata si hordeum in escam liberalius obs-
aria. Conspicere oviparam suam convicticem bis parituram
itate con- uno die, itaque alimentum auxit, sed nimia discedendi
ulis habet suspuline frustrata est, quia gallina nimium quantum
verbum pinguefacta parere omnino desuit, Non secus ac alter
ypporis qui, ut ait Apologus, iudicans gallinæ cuīdam domesticæ
nihilis suum inesse aurem, ut abdita celeriter occuparet o-
pulentiam

330 pulentiam, iugulavit gallinam. Bis miserum: qui
non invenit & gallinam perdidit

LVI. Paupertas Christiana

146. S. Lydvina Virgo non solum ipsos 38. annos
ta, sed etiam pauperrima, pauperiem ejus miser
bus dicere solebat, teste Joanne Brugman in eju
satis abundat, qui eo quod habet contentus est, &
hi cum hominibus communes non sunt divitiæ &
hiæ, sunt tamen cum nullis communes pauper
miseriæ, quibus ego abundans Deo gratias ago
quiesco

147. ipse Phocion Atheniensis inter
mos imperatores computandus, usque adeo divi
sprevit, ut grande auri pondus quod Alexander
miserat pertinaciter repudiavit, testatus se non
auro: hinc inter græcos sapientes famosum
solum majore Alexander esset an Phocion
rum Alexandri contempserat

148. Paulinus
sive Nolanus vir a Præcis Patribus laudatissimus
quia inter pauperes pauperrimus; alii ut habere
quid pauperibus darent, sua vendiderunt, hic vero
didit seipsum. Gregorius Neocesariensis Ponti
copus, hoc posteris de se narrari voluit, quod
nullius loci possessor fuerit, & mortuus alieni sepulchri
habitator sit. Mira circa hæc legi possunt in
Sanctorum

LVII. Mors

149. Turlok refert quod quidam vir magni meriti

...entis laborans cum interrogatus fuisset num oleo sanc-
to ungi vellet, respondit: nolite obsecro talia loqui quia
omnes qui inunguntur statim moriuntur. atque his dictis
spiritum reddidit, & quantum vis pie vixerit propter hoc
centum annis purgatorii se torquendum ipse
habuit est clara voce paventibus omnibus dum sepul-
chro traderebatur

150. S. Joannes Eleemosynarius, ut
justorum semper recordaretur, sepulchrum sibi fe-
cit certum, sed imperfectum reliqui curavit, ac monito-
rum statuit, qui diebus festis coram omnibus diceret:
Sepulchrum huius in hodiernum diem est imperfectum:
ergo ut finem accipiat, incertum enim est qua hora
mors veniet, & hec cogitatio eum ad tot pia opera ex-
citavit. Ita Leonius in ejus vita

151. Ex Metaphras-

de habemus quod S. Arsenius in sua mortis articulo fue-
rit tanto terrore correptus, ut discipuli testes sanctitatis
ejus dicerent: & tu Pater trepidas? At ille: non est novus
timor; o filii! quam diu vixi hunc diem timui. De S.
Mariano notum exemplum est in Breviario Rom: 21. Oct.

152.

At quot morte subita interiunt? ex Sacris Litteris
de habemus: Gen: 1. Mors Sodomitarum; Num: 16. Corè,
Dathan, & Abiron; 2. Reg: 18. Absalon; Gen: 38. Onan;
2. Reg: 6. Osa levites; Exod: 11. Primogenitorum in Aegip-
to; 185. Millium in exercitu Sennacherib per Angelum
sublatorum nocte una, 4. Reg: 19. Judith: 13. Holophernis,

332. Esther: 7. Aman. &c Ex historiis pene intumescunt
sunt exempla huius rei finesta. & pro tota hac materia
A videri potest Prodromus æternitatis apud D. B. &c.
unde sequens unice placuit transcribere exemplum.

Anno 1491. Alphonsus Joannis II. Lusitani Regis
annum agens 16. splendidissimi ingenii, & summo
pectationis Princeps, Isabellam Ferdinandi Hispani
Regis filiam duxit uxorem, cujus dos erat, amplius
paternorum Regnorum hereditas. Celebrantur nuptiæ
sexcentorum triumphorum apparatu; ubique
ia, equestres pugnae, convivia, vestium luxus non
sed prohi dolor! vix mensis erat septimus, cum
adolescens ad ripam Tagi fluminis in equo jivens
exultans excutitur & lethali plaga obruto capite
tur ad terram; deferitur in casam piscatoris, qui
illum cum duobus famulis caperet; decumbit in
menthita culcitra, ibi efflat animam. O! amara

LVIII. Amor Dei

154. Josaphat Rex (teste Damasceno in ejus vita)
amore Dei æstians regnum reliquit, purpuram ca
cio commutavit, ex aula in eremum secessit, vel
opes, & gloriam ut stercora calcavit, ad omnia
acerba monasticae vitæ studia alacri animo
illud Psalmistæ clamans: adhæsit anima mea
Quem admodum desiderat cervus ad fontes aquarum
anima mea ad te, Deus. Ps. 41. = B. Jacobonus apud
ebrius jugiter flebat, ac rogatus causam, hanc

in amor, Deus, non amahir

155. S. Catharina Senensis

amoris Christi sponsi sui vulnere sauciatae instanter ab
 seipso, ut se cor suum & propriam voluntatem radici-
 cavelleret ut tota transiret in ejus amorem. Visa est
 sibi videre Christum cor sibi e latere eximentem
 post aliquot dies aliud cor illustre afferentem ac di-
 centem: Ecce, filia mea, habes pro corde tuo cor meum:
 exinde tota mutata mire amore Christi aestuavit, adeo
 ut dicitur, se in hoc corde novo tantam puritatem
 tantamque humilitatem experiri ac si quatuor aut 5.
 annorum infans exstisset. Sur: to: 2. 29. April:
 Hora de his in Vitis Sanctorum

LIX. Gula

156. Joannes Major in Speculo exemplorum refert, quod
 magnus Episcoporum Antistes, ~~qui~~ ante solemnes
 precibus in mensa ficus conspexerat, quae matu-
 ritate dulcedine sua invitabant ad raptum. Vidit, & unam
 sustulit. Sed antequam ficum inferret ori: Heus, inquit,
 domina gula, nimium praecipitas; haec tibi multa esto
 fructibus hodie omnibus, ut abstineas. Huc faciunt, quae
 Varietas retulimus

LX. Invidia

157. Theophilactus Alexandria Pontifex emulatione
 non laudabili seu invidiosa ferebatur in Chrysosto-
 mum, quem in templo nominare non est passus. Sed
 vindicem sui habuit potentissimum Chrysostomus

834. Deum, nam Theophylactus in fatali lectulo
cum morte luctatus emori non potuit, donec in
Chrysostomi afferretur, quam religiose venerat
quille obiit. Ita ex Damasceno Baronius

De vita S. Elisabethæ Regine Portugallie apud
Rodericium legimus, quod ex duobus pedisequiis
ob eius pietatem & indolem bonam plus fidebat qua
ri, qui invidia motus Regi Dionysio persuadens
est illum Regine nimis familiarem. Rex credens
arte eum neci destinavit. Secreto iussit prefectus
dam fornacis calce ardentis, ut pedisequum, que
die mane missurus erat rogaturum, an perfectus
quod rex iusserat, illico in ignem conjicerent. Je
eo mane misit innocentem pedisequum, qui cum
via audisset pulsari ad sacrum in ecclesia vicin
diverlit, sacrum unum & alterum & tertium aut
interim Rex cupiens scire, an peractum esset qu
iusserat, misit alium pedisequum invidum, ut in
garet id ipsum, quod cum quæreret a fornacis
fecto, hic iudicans eum esse quem Rex igni dedit
Similia enim præseferbat signa, ^{pridie} sig^{na} datis a
subito eum arripiunt & in fornacem intrudunt. In
invidentiæ pœnas iusto Dei iudicio luiturum, post
devotus alter pedisequus iuit interrogatum an per
cissent quod Rex iusserat, & illis affirmantibus Regine
mirabundo, qui cunctis examinatis Dei iudicia veris
Regine ac pueri innocentiam vel in vitis receperat.

149. Narrat Petrus Reginaldus apud Drexel: homini
 Religiosissimo dum preces funderet allapsam ad aures
 vocem liquidam: quasi ille quis esset, quid peteret?
 quem vox iterum: unus e damnatis sum. Quid lu-
 cre ploras, aiebat alter? cui de novo vox illa: Ego, dam-
 natique ceteri adeo acerbe deploramus, quam vite tem-
 pus inter flagitia perditum. Eheu! vel horula unica im-
 petrare licuisset, quod omnis deinceps eternitas negabit.

160.

150. Narrat Thomas Cantimpratensis mirum
 exemplum: Præsul in germania fuit Princeps san-
 guine, moribus vitæque degener. Hic primo quidem vere-
 cundius inhiare auro, libidini furtivè indulgere, & ef-
 fusis habenis in veltum ruere. varia in illum Deus ani-
 madversione usus est, modo morbis, modo miseriis aliis
 invitans ad meliora, sed frustra. Tandem prout vitam
 egit inquinatam, sic mortem obiit non piam. Ea ipsa
 hora Conradus Mildemensis Episcopus ad preces matu-
 rinas surrexerat, & a sensibus tanisper abductus vide-
 re sibi visus est Præsulem suis indutum ornamentis
 ad tribunal iudicis rapi, examinari severissime, & hor-
 ribili sententia damnatum satellitibus denudandum tradi:
 & in tanti iudicii clausulam, assessores surgentes & abeun-
 tes acclamabant: ergo dum tempus habemus operemur
 bonum.

151. Ex Chronica Ordinis S. Benedicti refert

336 Rosignoli Funestam Celebris illius Pelagii
qui primū in solitudine vitam egerat angelicam
que post tot tentationes victas gravissimas tan-
dem ipse devictis simplici impurae cogitationi bre-
viter praeberat assensum: ex quo in tantam illapsus ma-
am ab Angelo admonitus ut sinceram agens per-
tiam gauderet in Dño, habitum S. Benedicti om-
plausu induit; hic que iterum Angelica emula-
scit vitam observantia & asperitate mirabilem
heri, nunquam ausus suum confiteri peccatum, et
impenitens, & in infernum detractus est, ut ipse
sepultus suo palam fassus est Praelato, cui hostiam
viaticum receptam iussit adhuc suae adherentem
excerpere, atque corpus suum e sacra in prop-
ejici sepulturam. Erat autem ejus corpus adeo
ut Abbatii approximanti horrorem incusseret maxime
& spectantibus Sanchi Dei timorem.

LXII. Fides

162. Inter plurimos Martyres qui cum S. Anato-
tempore Diocletiani passi sunt, unus erat Eusebius
nomine innocentissimae vitae, qui subactis sibi
dives esset, omnibus facultatibus, tacuit, nil cogitavit
que metuens nisi hoc, ne facultates aut divitias
perderet. quotiescumque denique fuisset interrogatus
hiescumque interrogatus, nihil aliud dicebat nisi
tum mihi non tollet etiam qui caput abstulit.
Ado in Martyrol: 25. Decembr: Vide in D.

Laophilum varum fidei in S. Thecla 23. Septembris 337.
163.

Tilman Bredembruchius Collat: sac: L. 7. c. 11. sequens
narrat: Anno Dñi 1528. 20. julii Henricus quidam
Liberanus Tornaci combustus est. sequenti nocte sociis
in carcere totus ardens apparuit, illisque præ timore cla-
mantibus, ait: Nisi ab errore cessetis, mecum peribitis in
æternum. Excitatus clamore Carcerarius Urbis Consules
advocavit, quibus dicitur vinchi: facite de nobis quod vo-
lueritis, modo prius confiteamur, ne cum Henrico dam-
nemur.

164. Valens Imperator (ut reperio apud Dre-
deli) Arrianis quibus faverat templum quod veræ Reli-
gionis viri possederant destinavit. Hoc Principis consili-
um Eusebius antistes non improbare solum, sed & detes-
tari, & imminentes pœnas vaticinari cepit. Caesar Præsu-
lenti auctoritate motus statuit nericulum sumere ultra
communem sanctior esset religio, &c simul edixit ut tem-
plum clauderetur, iis que tandem cederet quorum ora-
tionibus sua sponte patuisset: orant Arriani, sed frus-
tra; Eusebius ingenti fide illud solum Ps: 25. versiculū: 7.
Absolite portas &c recitat, & illico templi ostia crepue-
runt, patueruntque ædes sua sponte intrare volentibus.

LXIII. Injurie, opprobria &c

165. Scribit Theodoretus, quemdam ex Valentis impera-
toris aula Dei virum Aphraatem convitiis ac injuriis
per affectatum mortem que minatum; sed brevi pœnas au-
tæritate dedit: nam Imperator balneo uisurus conviciato-

338. forem illum misit ut videret an nymphaum
periem esset redactum: cum que in caldarium
ingredereur velut amens in bullientem aquam
liquido que illo incendio extinctis est: quod in
tate tremendum Vindictis Dei iudicium habitum

Comes Gueldriae Otto (ut habet Cantimprat: l. 2. c. 53.) cursorem suum cum litteris parisiis miseratum suu praecepti rediturum, quem redeuntem Comes interrogavit si Regem Franciae Ludovicum vidisset: ad ubi more subsannantis contorsit collum: vidi vidi miserum illum papellardum Regem Caputim bentem capitis supra scapulas: haec dicens faciem torsit ex adverso, & sic facies remansit illi tota

LXIV. Patientia, Tolerantia

167. Christiana illa virgo sanctitate illustris apud Taulerum moriens, rogata quomodo ad tantam
tatem pervenisset, respondit: 1° afflictiones meas nisi Deo quæsta sum: 2° corde fui liberalissimo, non poteram, animo saltem dabam. 3° nis a quibus huius beneficii singulare rependi: jta apud Thoma

D. Antoninus parte 3. to: 13. memorat Petrum
thum, post & Martyrem, apud Praesides suos accusatum
quod nescio quid profani homines in ejus cubiculo
visi, & garrire auditi: eam que ob causam Petrus
est in Communitatis totius caeli sui accusator esse
tentiam exigere. fecit, sed non adeo æquo animo

enim talis culpa sibi conscius erat. hinc que in cubiculum 339.
reversus cepit ante Christi Crucifixi imaginem exorare,
& has suae afflictionis querelas plorans referre: Dñe quid
mihi feci ut tam severe puniar quantum vis innocens? cui
Christus voce clara respondit: & ego, Petre, quid feci, ut tali
morte afficiar quantum vis innocens? Erubuit petrus & su-
am afflictionem patienter pro Christo tolerare decrevit. 9

169.

Veterum Patrum Historia memorant, teste Drexelio,
fuisse inter eos hominem qui culpa prorsus non sua in
odium & infensionem omnium incurrit. Nemo eum admit-
tebat, salutabat, aut ei quidquam dabat, ipso interim gratias
Deo semper agente. accidit ergo ut nec panem quo aleretur
haberet, quem nec a sociis sperare poterat, at brevi adfuit
qui ad fores ejus pulsaret camelum trahens panibus onus-
tum: quod ubi tantam Dei providentiam vidit S. Anacho-
relas, in lacrymas solutus: Ergo ne, inquit, amanthissime
Deus indignus ego sum, qui diutius pro te penuriam pa-
tior? ab eo autem tempore jam alii in eum longe mi-
hores erant, & sanctum venerabantur. 9

LXV. Amor Inimicorum 9

170. Excelluit in hac virtute S. P. Ignatius de Loyola,
teste ejus vitae Scriptore Rivadeneyra. ille enim compi-
latores pecuniae suae Rothomagi aegrotantem, & ab om-
nibus desertum, Parisiis advolans, toto triduo nec come-
dens nec bibens adiit, eleemosynis a se conquisitis ju-
vit, & sanitati restitutum in Hispaniam cum litteris
commendatis misit. 9

171. Oravit aliquando Deum

340. Elizabeth Ungariæ Regis filia, ut singulos qui
juria affectissent, afficeret Deus singulari aliquo bene-
ficio ut injuria beneficium responderet, Divinum quo ei
est responsum, nunquam orationibus suis Deo sic
cuisse, ac hinc, pro ea que oratione universorum
torum ~~oratio~~ remissionem ei concedi. ita apud
Avila in Epist: 6. 2

172. Osorius fo: 1. Conc: serm: 6. pos-
neres mirum hoc hujus virtutis refert exemplum:
dura erat unicum habens filium illustrem & hereditatem
multorum bonorum: hunc occidit inimicus ejus
linuo se abscondit. Cumque a Prælore conquirentem
necem, novit mater filii mortui eo prælorem ire
ubi se abdiderat occisor filii sui; & in corde etiam
terno valuit tantum dilectio Dei, ut decreverit
cisorem liberare; quod & fecit mittens ei equum &
cuniam, monens que fugam. O! plane heroicis actibus
posthac & oranti Matri assistit filius dicens: Cum
mico pepercisti & pro me orasti ad cælum me
genuisti, nam a Deo obtinisti ~~omnium~~ omnium, que
hi restabant indulgentiam poenarum: & hoc dicens
vidente matre cælum ascendit.

IXVI. Tentationes

173. juvenis quidam Monachus fornicationis
tu vehementer tentatus, cum id seni monacho expo-
set vehementissime ab illo objurgatus fuit, ita ut
rans staheret ad sæculum redire: quod fecisset
permittente in alium senem longe prudentiorem

disceat qui eum consolatus est, & suis orationibus & consi-^{341.}
lis tandem curavit, obtinuitque a Deo ut alter ille se-
nex tam rigidus similis pateretur tentationes, ut ex-
perientia disceret aliorum infirmitatis compati

174

S. Antonius Abbas vidit aliquando mundum universum
vobis plenum quibus Diabolus venator perfidus a-
nimas illaqueat. & S. Hilarion S. Antonii discipulus
(ut fert S. Hieron: in ejus vita) quadam nocte cepit in-
fantum audire vagitus, latatus pecorum, mugitus bo-
rum, planchus quasi mulierum, leonum rugitus, murmur
exercitus, & variarum portentosa vocum, intellexitque
demonum ludibria, ut ab oratione distraheretur, & signo
crucis se muniens malignos fugabat spiritus

175. S. Hugo

(ut ex ejus vita refert Drexel:) e Carthusiano Lincol-
niensis Episcopus virgineae puritatis amantissimus
fuit, sed tanto magis illi cacodaemon insidiatus innume-
ri enim tentationibus carnis diu noctuque fatigavit.
At Hugo has diaboli oppugnationes vigiliis, precibus,
jejunis, flagellis, ciliciis insigniter repulit: panis ari-
dus in cibum, fontana illi fuit in potum

LXVII. Luxuria

176. Laurentius Surius 3. Septembris in vita S. Seraphie
Virg: & Mart: interrogatam a Præside ubi esset templum
Christi quem adorabat respondisse: ego castitatem colens
suum templum Christi ait præses si castitas tibi ablata
fuerit templum Christi esse desines, cui Virgo: Si quis

342. templum Dei violaverit, disperdet illum Deus. pro-
sit igitur præses duos juvenes qui illam violaverunt
sed ipsa orante terræ motus exiit juvenesque exanimati
si cecidère: verum S. Virginis precibus vitæ restituti
sunt, & ab iniquo proposito aversi

177. Anno 1260. in
habet Turlot ex Sifrido Præsbitero L. 2. Epit. scribit
quidam misere deperiebat puellam; & cum alia ratione
non posset ipsius sibi copiam fieri per necromantiam
ta pecuniæ summa cupit: hic se circulo adolescentium
includit severissime ne egrediatur imperans. Mox
conjuraciones converso plurima se species phantasmatum
offert, tandem ipsa quoque quæ querebatur in
puellæ: hic adolescens libidine victis, præcepti immo-
manum extendit, amatam apprehensurus, sed maxime
suo malo, siquidem a spiritu nequam parietis
miseram exhalavit animam

178. Vienna Austria
teste Drexelio, homo impurus & libidine contaminatus
a diabolo sub noctis initium e lecto extractus per
bras in aerem, inde in viri primatis stabulum pertransiit
est: hic equi sudare & calcitrare, famuli cum luminibus
accurrere; interim daemon cum præda sua volans
cellam miserum evexit, ibique in labrum atramentarii
tectorio plenum conjecit (dignum libidinoso balneo)
inde miser ab accurrentibus extractus in urbio Tur-
dochio curatus est. Res, inquit Drexelius, Viennæ
& plurimum oculatis testimoniis firmata

179. Anno apud Drexel: 1117. cum Italia tota terræ
 motibus quateretur, ait Rogerius, aliquot Mediolanenses
 pariter sub hirsu conserunt negotii tractandi gratiã, cum
 foris audita est quæ unum nominatim evocabat, ipso
 que hærente ecce aliquis ignohis ad fores adest vocan-
 tum, qui vix aliquot passibus a loco abiit, cum hirsu
 corruit & omnes unã oppressit qui remanserant: cur
 autem hic unus inter tot liberatus sit, arcano Dei judi-
 cio relinquendum. juxta illud Luc: 17. Erunt duo in
 agro, unus assumetur & alter relinquetur. Memores
 vite uxoris Loth) ~

180. 188. Anno 1597. ut apud eund:

Drexel: refert Kunijsbergius in Sicilia in monte re-
 gali obstinata libidinis homo a Religioso viro aliquoties
 monitus impuram vitam tandem desineret, & meretricium
 consortium evitaret, persistit tamen, sed post extremam
 monitionem insinu pellicis confessus est. Alius vero
 non disparis vite vir alieno malo sapere voluit, & ab
 impuris diuturnis commerciis per sinceram Confessione
 conversus est: cur huic & non alteri gratia conversio-
 nis concessa sit nescimus: judicia Dei abissus multa
 Item S. Gregorius tres amittas habuit, quæ omnes se
 Deo in sacro Virginum cenobio devoverunt: duæ in
 sanctitate perseveraverunt & 3^a misere a bono capto
 defecit, ut ipse S. Doctor narrat homil: 38. in Evang: ~
 S. Vincentius Ferrerijs serm: 6. Dom: septuag: hoc pro

344 *Prædestinatorum paucitate demonstranda habet
plurim: Nota hic de Archidiacono Lugdunensi
ipsius sunt verba) qui quadraginta fuit in eremo
na pœnitentiæ, postquam resignavit sua beneficia
post mortem apparuit Episcopo Lugdunensi, qui
vit ab eo ut diceret sibi aliquid de alio mundo:
respondit, quod in die, quâ ipse obiit, mortui fuerunt
in mundo triginta millia, de quibus solum quinque
fuerunt salvati, scilicet ipse, & Beatus Bernardus
etiam illa die obierat, qui statim sine purgato
cenderat ad paradysum, & tres descenderant ad pu
gatorium; alii quidem descenderunt ad infernum
usque igneus Ecclesiastes Valentinus*

182. Sed

*Ecclesiæ fulgentissima Lumina ex tanto virtutum
ce corruerunt ut finestis de eis constat historiam
nam ex S. Macario homil: 27. referre libet;
Sanctus iste Scriptor se inter multos quos cognoverat
virtute excellentes Viros, unum novisse qui spre
quas mundus propinabat deliciis, se Deo dedicavit
totus ita, ut & esset & haberetur sanctissimus, immo
meruit pro Christo multa perferre tormenta, quæ
que Martyrii palmæ invitabat; seu, eheu! cum in
cere pro Christi fide detineretur, sui oblitus & Deo
ad femellam quæ casu ibi aderat impure conversus
& qui Deo corpus & animam generose redēderat
rabat, Luxuriæ & Diabolo se totum commisit:
la abies, quia cecidit Cedrus. Zach: 11.*

& hæc sunt, quæ mihi adnotanda putavi ad Conciones Morales, Catechisticas, & Exhortatorias efformandas ut ubi defuerit Librorum copia, hæc qualis qualis suppleat Bibliothecula, ^{unde} ~~ut~~ materias saltem reperire possim explanandas, & suis textibus & exemplis amplificandas. Methodum sane, ac rerum ordinem, ipsamque meæ huius opusculi ideam merito reprobarent, si qui hæc legerent: ideo iterum atque iterum protestor, ista mihi soli me parasse magna in Deum spe fretum, quod qui ad hæc Altissimum Ministerium me vocare dignatus est, quibus & illud exequar dabit intelligere & perficere

In horum Coronidem mihi sequentem Auctorum Catalogum appono, ut, ubi eorum copia dabitur, sciam, quos, ut iustum est, consulere debeam, tum ad textuum expositionem, tum materialium & thematicum confirmationem, tum ipsius Orationis decentem orationem & compositionem

Expositores

In Pentateuchum
 S. Hieronimus tom: 1.
 Abulensis
 Lyranus
 Pirinus
 A lapide
 In Genesin
 S. Augustinus tom: 1. pag: 308
 mihi

In Hexameron
 S. Basilius
 S. Ambrosius
 In Deuteronomium
 P. Lorinus
 In Exodum
 S. Aug: Quaestiones 88.
 Benedicth Pererius
 In Levitic: & Numeros-

S. Lorinus
in Josue

Origenes
S. Magallanex
in iudices

Origenes
S. Hieronimus
Abulensis
Liranus
Corn: à lapide
Tyrinus
in Reges

S. Hieronimus
Abulensis
S. Gregorius Mag:
A lapide
Tyrinus
Mendoza
in Esdras

S. Hieronimus
Cornelius
Gazpar Sanchez
joan: Paulus Oliva Stromat:
in Tobiam, Judith, Ester

Abulensis
Lyra
Cornelius
Tyrinus
Didacus de Celada
in Jobum
S. Hieronimus

S. Gregorius Mag:
Tostatus
Cornelius
Tyrinus
joan: de Pineda
in Psalmos

S. Hieronimus
S. Augustinus
S. Joan: Chrysostomus
S. Basilius
S. Ambrosius
Lorinus
Bellarminus
Tyrinus
Thomas le Blanc
in Proverbia

Abulensis
Tyrinus
Cornelius
S. Ferdinandus Salazar
in Sapientiam

Liranus
Cornelius
Tyrinus
Lorinus
in Ecclesiasticum

Liranus
Cornelius
Tyrinus
Gaspar Sanchez
in Ecclesiasten
Lyra = Cornelius = Tyrinus
Lorinus = joan: de Pineda

In Cantica

S. Bernardus
P. Lindov: à Ponte
P. Pinto-Ramirez
P. Oliva
Gaspar Sanchez

In Prophetas

Majores & Minores
S. Hieronimus
Lycanus
A. Lapide
Tirinus
P. Andreas Lucas

} in Isaiam

Maester
Gaspar Sanchez
P. Alvaroz

Gaspar Sanchez
Pererius
Alexelius to: 3.

} in Danielem

S. Gregorius
Prado
Walpandus

} in Ezechiel: in Danielem

In Evangelia

S. Gregorius Homil: variae
Salmeron
Maldonatus
Bartholaeus
Tyrinus
Carpellus
Didacus Baeza
Silveira
Muller: Siury

S. Ambrosius in Lucam
Card: Toletus in Luc: & Joan:
Estella in Lucam

In Epistolas Canonicas

S. Augustinus tom: 9
S. Hieronimus

Cornelius
Salmeron
Tirinus
Serarius

Lorinus in Petri & Joannis
Ignatius Zuleta in Jacob:
Benedictus Justinianus in Paul:
S. Joannes Chrysostomus

In Apocalypsin

F. Joan: Sylveira
Salmeron
Cornelius à lapide
Franc: de Rivera
Pinto-Ramirez
Pererius
Blasius Viegas
Alcazar

In Acta Apostol:

P. Salmeron
Cornelius
Tirinus
Lorinus
Gaspar Sanchez

III

Con=

91
05
705
bia
lazar
hano
ficum
z
ster
13-7m
de Pinc

Concionatores

Dominicales

Ludovicus Granatensis

joannes Osorius

Alexander Calamatis

Augustinus Paolettus

Albertus Magnus

Illustriss: Barcia

Illustriss: Lanuza

P. Paulus Segneri } pro

P. Bourdaloue } Qua-

D. Jos: Mansi } drag:

Pro Fæstis

Albertus Magnus

F. joan: Carthagena

P. Hieronimus de Florentia

Paulus Segneri

Illustr: Barcia

P. Ant: Vieyra

P. Franc: Garcia

P. Nicolaus de Segura

Dñs Euseb: de los Rios

P. Joseph Aquilar

F. joan: à Jesu-Maria

P. Jacobus Sabbetius

Quos, & alios plurimos, ubi dabuntur, & qd
tempus licebit, omnino legisse decet

Concionatorem

Missionarii

Illustr: Barcia

P. Ant: Moreno

P. Jacobus Tyran

Dñs joan: Aug: Ramirez

Auctores ad

hæc omnia utiles

Laurentius Beyerlinus

Theatrum vite hinc

Mundus Symbolicus an

Philippo Pinello, & Aug: S

P. Theophylus Raynari

Sabatta Index Con

Drexelius P. Hieremi

Lohner-Theobias, B

Andreas Mendo (

Oliva Conceptus pro

Dñs Nicolaus Tur

pro Cathedesi

Bibliotheca P. Con

toria à F. Franc: L

Josephus Mansi

theca Moralis Præ

lis

Finiis

396/100

INDEX

Rerum & Verborum

(Numeri paginas designant)

A.

Abnegatio sui ... pagina	Circumcisio spiritua-
297.	lis --- 22. 279.
Abstinencia ... 51. 289.	Concio --- 43. 287.
Afflictiones ... 75.	Concordia ... 57. 291.
Amor Dei ... 225. 332.	Confessio ... 12. 276.
Amor inimicorum	Conformitas cum Divi-
... 249. 339.	na voluntate. 168. 319.
Ascensio Christi Dñi	Choreæ ... 310.
... 102. 308.	Consortium vitandum
Avaritia ... 207. 329.	... 37.
B.	Constantia ... 64. 295.
Bellum ... 155. 317.	Consuetudo peccandi ... 82.
Blasphemare ... 310.	Contentiones ... 155.
C.	Convivia ... 221.
Calum ... 84. 300.	Crapula ... 283.
Cocitas spiritualis --	Cultus Divinus ... 179.
... 45. 288.	D.
Charitas erga proxi-	Derisiones ... 249. 337.
mum ... 155.	Detractio ... 145. 315.
Christus Nascens - 14.	Discordia ... 57.
19. 277. 278.	Divitiæ ... 207.
Circumcisio C. Dñi .. 22.	Doctrina Christiana &
	Christi ... 54. 291.
	Domus Dei ... 179.
	Duellum ... 155. 291.

Duritia cordis. 43. 45. 54.

E.

Ebrietas . . . . . 30. 283.

Ecclesia . . . . . 179.

Educatio filiorum

. . . . . 87. 303.

Eleemosyna . . 161. 318.

Eucharistia. 131. 138. 313.

Exempla . . . . . à Reg. 272

Exemplar Humilitatis

. . . . . 14. 67. 277.

F.

Falsum testimonium

. . . . . 327.

Fides . . . . . 244. 336.

Fiducia in Deum

. . . . . 35. 283.

Furtum . . . . . 196. 324.

G.

Gaudium vanum . . . 91.

Gaudium verum. 84. 302.

Gloria celi . . . . . 84. 300.

Gratia Dei . . . . . 150.

Gratia Spiritûs San-

cti . . . . . 95. 115.

Gula . . . . . 227. 333.

H.

Homicidium. 196. 326.

Humiliatio. 67. 73.

Humilitas. 39. 288.

Hypocrisis . . . . . 48.

I.

Jejunium . . . . . 51.

Inconstantia . . . . .

Imprecari . . . . .

Infernus . . . . . 32. 236.

Inimici diligendi. 249.

Inspiraciones Divinæ

. . . . .

Injuria . . . . . 249.

Invidia . . . . . 234.

Judicia Dei. 265.

Judicium extremum

. . . . . 5.

Judicium particulare

cujusvis . . . . . 174.

Judicium temerarium

. . . . . 123.

Jurare . . . . .

L.

Lædere . . . . .

Liberalitas . . . . . 59.

Lingua bona & ma-

. . . . .

Luxuria . . . . . 259.

Luxus Vestium. 8.

7. 73. 2
 28. 1
 48. 2
 57. 2
 1. 236. 7
 di. 249
 49. 3
 237. 3
 265. 3
 e. m. m.

M.
 Maledicere ----- 310.
 Mali socii .... 37. 284.
 Mandata Dei ..... 62.
 Mandacium .... 10. 274.
 Misericordia ..... 167.
 Misa Sacrificium
 ..... 179. 314.
 Mars ..... 215. 330.
 Mortificatio. 26. 280.
 Mundi contemptus ..
 ..... 95.
 Mundi falsitas .... 91.
 Murmuratio. 145. 315.

5. 1
 icula
 174. 2
 rarius
 3. 3
 30

N.
 Nativitas Christi Do-
 mini ..... 14. 19.
 Necessitas gratiae. 150.
 Nomen JESU. 24. 279.

1
 59. 1
 & ma
 159. 3
 8. 2

O.
 Obdiencia ... 27. 281.
 Observantia Legis
 ..... 62. 294.
 Occidere ..... 196.
 Opera bona ..... 103.
 Opprobria ... 249. 337.

Oratio 99. 306. 2
 Otium ---- 42. 286.

P.
 Parentes honorandi.
 ..... 27. 281.
 Passio Christi Domini
 ..... 70. 297.
 Patientia. 67. 295. 338.
 Paupertas Christi ... 70.
 Paupertas Christiana. 330.
 Pax ..... 57. 291.
 Vera ..... 115.
 Salsa ..... ibid.
 Peccatum mortale 200.
 ..... 328.
 Peccatum veniale. 328.
 Perjurium .... 10. 274.
 Perseverantia. 64. 295.
 Pigritia .... 42. 286.
 Præcepta Dei ---- 62.
 Prædestinatorum pau-
 citas --- 265. 343.
 Pretium animarum
 ..... 193.
 Prodigalitas --- 59.
 ..... 293.

R.

Rapina	324.
Reidivi	82. 299.
Recta intentio. 103.	306.
Relapsus	82. 299.
Religio	179. 244.
Reverentia in Templo	179. 321.
Rixæ	155. 317.

S.

Sacra Communio ...	138.
.....	313.
Sacramentum Peniten- tiae	12. 276.
Scandalum .. 110.	309.
Simulatio ... 48.	289.
Societas prava. 37.	284.
Spes	106. 308.
Spiritus Sanctus .. 115.	
.....	127. 305.
Stabilitas in bono. 64.	
.....	82. 295.
Superbia ... 183.	322.
Superiori obediendum	27. 282.
Sufferentia defectuum aliorum	67.

T.

T.

Tentationes .. 254.	
Timor Dei .. 5.	266.
Tolerantia .. 67.	

V.

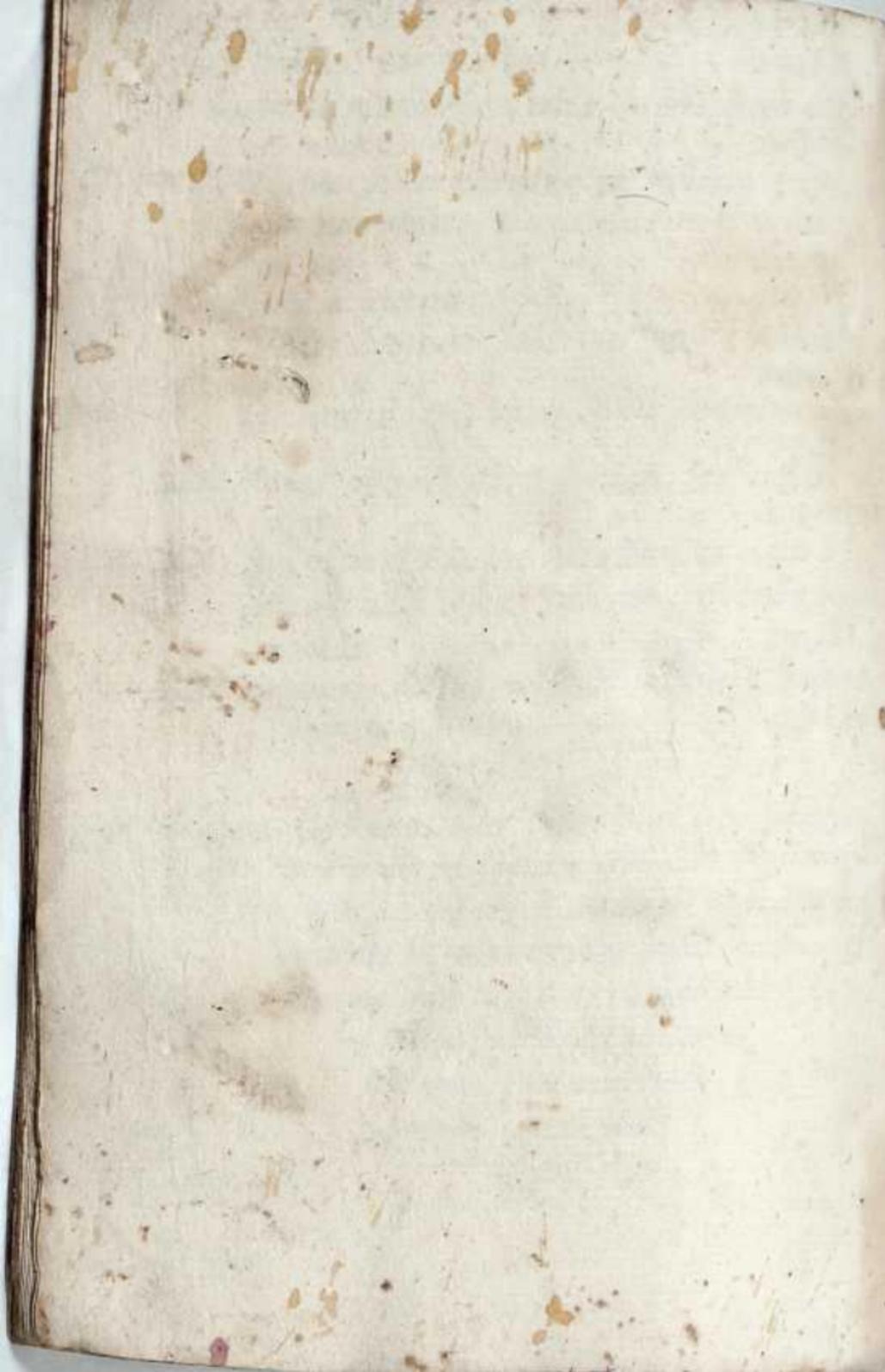
Vanitas mundana	
Venerabile Sacramen- tum	131. 138.
Venerandum Nomen JESU	
Verbum Dei ... 43.	
Verecundia confite- ntium	12. 27.
Vestes profanae. 8.	
Via exaltationis ...	
Vinum	30. 21.
Visio Beata. 84.	166.
Usura	196. 32.

Z.

Zelus animarum	193. 32.
-------------------------	----------

4. 3
66. 9
7. 3
ca. 3
- 3
men
38. 3
form
- 2
3. 2
item
- 2
8. 2
- 3
- 2
166. 3
5. 3
rum
- 3

e

No.

Caja

C-49